

Półwiecze Izraela

W dniu 14 maja 1948 roku nastąpił koniec mandatu brytyjskiego panowania nad Palestyną i zostaje proklamowane Państwo Izrael. Dzień jest ten czczony jako Dzień Niepodległości. W tym roku przypadają uroczyste obchody 50-lecia. Powstanie Państwa Izraela, to często i może nie bez kozery określane jako jedyny prawdziwy, graniczący z cudem sukces polityczny XX wieku. Niezwykle jest to, że na obszarze Państwa Izrael stworzony został nie tylko byt polityczny, ale naród i kultura narodowa. Proces ten nie jest oczywiście zakończony. Naród Państwa Izrael tworzą przybysze ze stu kilkudziesięciu krajów sześciu kontynentów, mówią setkami języków i narzeczy. Dla stworzenia narodu z takiego konglomeratu ludzkiego potrzebny był jakiś wspólny mianownik, a był nim syjonizm, który wykazał, choć bynajmniej nie od razu, swój geniusz. Tym samym spełniły się marzenia twórcy syjonizmu Theodora Herzla. Izrael jest więc przez to półwiecze państwem nieustannej rewolucji kulturowej. To kłębowisko idei, tendencji, problemów, sprzeczności, emocji jest jedyne w swoim rodzaju i podlega ciągłym przeobrażeniom. W tym właśnie tkwi owa izraelskość.

Wielu ludzi traktujących Biblię jako słowo Boże wie, że niezwykle wydarzenia ostatnich kilkunastu dziesięcioleci są częścią wielkiego planu odnowy, przygotowanego przez Boga dla Jego ludu. Do wydarzeń tych należą: rozpad imperium Turków Ottomańskich, który uwolnił ziemię izraelską spod trwającej przez wieki okupacji islamu, powrót Żydów do Izraela, rezolucja ONZ z 1947 r., która przyznała Żydom władzę nad częścią ich starożytnej ojczyzny, zdumiewające zwycięstwa w kilku wojnach, po których dalsze połączenie tej ziemi powróciły w ręce Żydów, wreszcie załamanie się ZSRR i trwająca od tego momentu imigracja. Biblia mówi nam, że to

fizyczne przywrócenie Żydów ziemi izraelskiej jest przygotowaniem do wielkiej odnowy duchowej tego narodu.

„Tak mówi Wszechmocny Pan: Zbiorę was spośród ludów i zgromadzę was z krajów, po których was rozproszyłem, i dam wam ziemię izraelską. A gdy wrócą tam i usuną z niej wszystkie ohydy i wszystkie jej obrzydliwości, wtedy Ja dam im nowe serce i nowego ducha włożę do ich wnętrza, usunę z ich ciał serce kamienne i dam im serce mięsiste, aby postępowali według moich przepisów, przestrzegali moich praw i wykonywali je” – Ezech. 11:17-20.

„Oto idą dni – mówi Pan – że zawrę z domem izraelskim i z domem judzkim nowe przymierze. Nie takie przymierze, jakie zawarłem z ich ojcami w dniu, gdy ich ująłem za rękę, aby ich wyprowadzić z ziemi egipskiej, które to przymierze oni zerwali, chociaż Ja byłem ich Panem. Lecz takie przymierze zawrę z domem izraelskim po tych dniach, mówi Pan: Złożę mój zakon w ich wnętrzu i wypiszę go na ich sercu. Ja będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem” – Jer. 31:31-33.

Powyższe proroctwa wskazują, iż ten czas jest niedaleki. W Państwie Izrael pokazują się już pierwsze znaki odnowy serc i ducha. Są osoby, chociaż nieliczne, które z miłości do Jahwe i Jego obietnic z gorliwością ogłaszają spełniające się dzieło odrodzenia Izraela. Na dowód tego zamieszczamy poniższy artykuł.

Redakcja
R-
„Straż”